

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ว้ายเวียนในวังวน

THE CIRCLE OF MATERIALITY

นายเกรียงไกร ศิริพรหมพิศาล

MR. KRIANGKRAI SIRIPHROMPHISAN

ส.พ.
17 9672
9550

เลขที่.....
เลขประจำฉบับ.....**83776**
วัน,เดือน,ปี.....**16 ก.ย. 2551**

b. **119841A1**
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

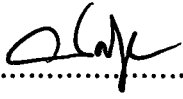
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์วุฒินกร คงคา)

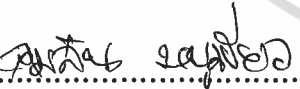

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เชชา วราขุน)

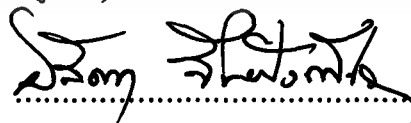
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

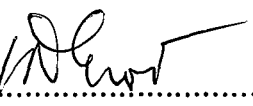
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์ชนดล ตีรุจิเจริญ)

..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
..........กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : วายเวียนในวังวน
THE CIRCLE OF MATERIALITY
ชื่อ : นายเกรียงไกร ศิริพรหมพิศาล
รหัสนักศึกษา : 47020215
สาขาวิชา : จิตรกรรม
ภาควิชา : วิจิตรศิลป์
คณะ : สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา : 2550
อาจารย์ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนารถ

บทคัดย่อ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นที่จะต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพราะต้องพึ่งพาอาศัยและติดต่อสัมพันธ์กัน ทำให้สังคมมนุษย์ต้องมีระเบียบแบบแผนแนวทางการปฏิบัติต่างๆ ในการดำรงชีวิตให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อันเป็นผลให้มนุษย์มีการสร้างวัฒนธรรมประเพณีสืบต่อกันมาในสังคมซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากสัตว์สังคมประเภทอื่นๆ นอกจากนี้มนุษย์ยังมีลักษณะเฉพาะตัวที่สำคัญ เช่น มีมันสมองขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว ทำให้เฉลียวฉลาดกว่าสัตว์ประเภทอื่น มีความสามารถในการใช้และสร้างสัญลักษณ์ ขึ้นมาเป็นสื่อในการติดต่อและแลกเปลี่ยนระหว่างกัน มีวิถีชีวิตหรือแบบแผนในการดำเนินชีวิตของมนุษย์แตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่น

สังคมในปัจจุบันพวกมนุษย์คิดว่าตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง สร้างระบบแบบแผนต่างๆ ทั้งความเชื่อใหม่ๆ แปลกๆ กำหนดในสิ่งต่างๆ สร้างความต้องการสมมุติจนกลายมาเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ใช้ตัววัตถุตัวกลางที่เราเรียกว่า “เงิน” มาเป็นปัจจัยสมมุติในการกำหนดสิ่งต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์เป็นมาตรวัดความสำเร็จของคน ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคม เกิดการแบ่งแยกออกเป็นสังคมคนรวยกับคนจน โดยมีเงินเป็นตัววัดค่าของสังคมนั้นๆ ส่งผลให้มนุษย์เกิดกิเลส อยากมีอยากได้ เห็นคนอื่นมีก็อยากมีตาม ทะเยอทะยาน ชิงดีชิงเด่นกัน สิ่งเหล่านี้มันได้เข้าครอบงำ พฤติกรรมของมนุษย์ในปัจจุบันนี้เป็นอย่างมาก

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ในหัวข้อ “วายุเวียนในวังวน” โดยมองผ่านจากความรู้สึกส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต และอาจเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นๆ ที่กำลังศึกษาและสร้างงานศิลปกรรมในทำนองเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอนมัสการคุณพระศรีรัตนตรัย และน้อมรำลึกถึงพระคุณของครอบครัวของข้าพเจ้า ขอบุชาคุณครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แขนงต่างๆแก่ข้าพเจ้า อีกทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มิได้เอ่ยนาม ที่ช่วยให้การทำศิลปนิพนธ์นี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นายเกรียงไกร สิริพรหมพิศาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2
วัตถุประสงค์ของ โครงการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของ โครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม	5
อิทธิพลจากผลงานศิลปะ	6
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์	17
การหาข้อมูล	17
การสร้างภาพร่าง	17
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	18
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
การวิเคราะห์ทัศนธาตุ	27
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	32
บทที่ 5 บทสรุป	34
บรรณานุกรม	36
ภาพผลงานศิลปะ	37
ประวัติผู้เขียน	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพภาพประกอบข้อมูล	5
ภาพอิทธิพลจากผลงานศิลปะ	6
ภาพประกอบภาพร่าง และพัฒนาภาพร่าง	18
ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	28
ภาพผลงานศิลปะ ว่ายเวียนในวงวน 1	38
ภาพผลงานศิลปะ ว่ายเวียนในวงวน 2	39
ภาพผลงานศิลปะ ว่ายเวียนในวงวน 3	40
ภาพผลงานศิลปะ ว่ายเวียนในวงวน 4	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

คำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสแนะแนวการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยโดยยึดหลักทางสายกลาง ท่ามกลางมรสุมเศรษฐกิจที่ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบันมาโดยตลอด นานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ในขณะที่ “การอยู่อย่างพอเพียง” คือ การพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ แต่นั่นก็หมายความว่าเราต้องรู้สถานะของเราเองด้วยจะมองว่าคนอื่นรวย คนอื่นมี ก็อยากมีอยากรวยตาม นั่นก็ดีหากผลักคันตัวเองไปทางสุจริต มิใช่แต่หลงไหลในค่านิยมหรือวัตถุนิยม จนส่งผลให้มีปัญหาตามมา ทุนิยมตอนที่เรียนนั้นจำได้ว่าเป็นการแข่งขัน อย่างเสรี แต่ปัจจุบันเหมือนกับว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวกับความเป็นระบบทุนนิยมที่สอดคล้องกับความต้องการของคนปกติ ในปัจจุบันทุนนิยมคือสิ่งที่ทำให้สังคมแยกอย่างเห็นได้ชัดเจน เป็นหลักเศรษฐกิจที่ยึดความเห็นแก่ตัวเป็นหลักนั่นคือมือใครยาวสาวได้สาวเอา เกิดการแก่งแย่งชิงชัยกันหาใจเจ้าออกเป็นเงินเป็นทองนั่น คือคำตอบอันแท้ จริงของทุนนิยม ดักดวงผลประโยชน์โดยไร้จริยธรรม ปัจจุบันระบบนี้ได้ทำให้กระดาศาโบหนึ่งมีค่าเกิน ไป ตามความถูกต้องยากเหลือเกินที่จะปฏิเสธว่า “เงิน” เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตในปัจจุบัน ถึงแม้จะมีคนไม่น้อยเถียงหัวชนฝาผั่งว่าเงิน ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด แต่คนที่เถียงเช่นนั้นส่วนใหญ่กลับใช้เวลาเกือบทั้งหมดของชีวิตเพื่อหาเงินแจกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผู้อยู่ในสังคมอย่างเราก็ต้องยอมรับว่าเงินก็สำคัญ จริงๆ ด้วยความสำคัญนี้แหละ ทำให้มนุษย์ต้องว่ยเวียนในวังวนของการหาเงินอย่างไม่รู้จบสิ้น ที่มีเงินน้อย ก็อยากจะเป็นคนรวย ที่เป็นคนรวยอยู่แล้ว ก็อยากรวยยิ่งขึ้น สุดท้ายเราจึงแทบไม่รู้ว่าระหว่างมนุษย์กับเงิน ใครเป็นผู้ใช้ใครกันแน่ มนุษย์ใช้เงินในการจับจ่ายซื้อสิ่งของ หรือเงินใช้มนุษย์ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน หลายคนทำงานตลอดชีวิตหาเงินมากองเป็นภูเขา แต่ไม่มีโอกาสได้ใช้ หลายคนจึงตราหน้าว่าคนเหล่านี้ไม่รู้จักพอ สุดท้ายจึงไม่ได้เสพสุขจากเงิน คำถามที่เราอยากรู้จึงเป็นคำถามที่ว่า “แล้วมีเงินเท่าไรถึงจะพอมีเงินเท่าไรถึงจะรวย” ทุกคนอยากมีมาตรวัดว่าเราต้องมีแค่ไหน ถึงจะมีสิทธิใช้คำว่ารวยกัน

ความสำคัญของโครงการ

สังคมในปัจจุบันที่พวกมนุษย์คิดว่าตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง สร้างทุกอย่าง สร้างระบบต่างๆ ความเชื่อใหม่ๆ แปลกๆ กำหนดในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ให้กลายเป็นสิ่งที่ถูกต้องสร้างความต้องการสมมุติจนกลายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและการที่จะสามารถได้สิ่งเหล่านั้นก็ต้องใช้วัตถุตัวกลางที่มนุษย์สร้างขึ้นอีก ที่เรียกว่า “เงิน” ปัจจัยสมมุติที่ได้รับการสร้างกันมาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในชีวิตของคนทุกๆ คน และเนื่องจากคนเราปัจจุบันส่วนใหญ่ตัดสินใจคนอื่นจากรูปลักษณ์ภายนอกมันจึงทำให้ความเชื่อที่ว่าใครมีเงินมากเป็นคนที่สุดยอด ข้าพเจ้าเคยคิดว่า ถ้าสักวันหนึ่งระบบการเงินทุกอย่างที่มีอยู่ใน โลกที่พวกเราต่างคิดค้นกันขึ้น มันเกิดล่มสลาย เงินที่ทุกคนมีอยู่ต่างไม่มีค่าอะไรเหมือนแค่เศษกระดาษใบหนึ่ง แล้วอะไรเล่าคือสิ่งสุดยอดในชีวิต เราจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ไหมคนที่ไม่มีเงินสิ้นฟ้าจะทำตัวอย่างไรแต่สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือทุกๆ คนจะมีความเท่าเทียมกันเพราะความแตกต่างที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ปัจจุบันนี้มันถูกแบ่งแยกออกเป็นสังคมคนรวยกับคนจน โดยมีเงินเป็นตัววัดค่าของสังคมนั้นๆ และเมื่อทุกคนเอาเงินมาเป็นตัววัดค่าแล้ว จึงทำให้ทุกคนต่างพยายามที่จะสะสมเงิน ไม่ว่าจะด้วยวิธีไหนก็ตามและนี่เองอาจจะเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทุกหนทุกแห่งในสังคมของเรา

ในปัจจุบันนี้จากสิ่งแวดล้อมของสังคมนรอบตัว และสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของข้าพเจ้าได้มองเห็นถึงพฤติกรรมผ่านจากชีวิตประจำวันและจากสื่อต่างๆ รอบตัวไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ก็จะมีกลุ่มคน บางกลุ่มและเป็นส่วนใหญ่ มีแต่คนเห็นแก่ตัวเป็นพวกที่ถูกอำนาจของเงินเข้าครอบงำ มาตัดสินคนอื่นและนำมาเป็นตัววัดค่าของสังคมนั้นๆ ส่วนมนุษย์ที่จะยึดหลักการว่า มือใครยาวสาวได้สาวเอา อาจหลงลืมไปแล้วว่าถ้าใคร มือยาวสาวได้ก็ควรบริโภคน้ำที่จำเป็นแล้วรู้จักแบ่งปันจนเจอคนมือสั้นด้วย ส่วนคนที่ม้อนาจก็ชอบใช้อำนาจที่ไม่ ควรเบียดเบียนคนที่ม้ออำนาจน้อยกว่า ซึ่งคำว่า “พอแล้ว” ดูเหมือนเป็นคำที่หาได้ยากมากในการแข่งขันของโลกวัตถุนิยมปัจจุบันนี้ ทุกอย่างมันดูเหมือนไม่เคยพอหรือมีสิ่งให้เราได้เปรียบเทียบกันมากจนเกินไป ทั้งในด้านเกมการเมือง ธุรกิจอุตสาหกรรมบริโภค หรืออาจไปถึงธุรกิจในรูปแบบต่างๆ ที่มีการแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตาย งดกลยุทธ์วิธีการนำเสนอออกมาเพื่อให้ดึงดูดและสนใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกระบวนการจัดการ ในรูปแบบต่างๆ ที่แยบยล ใช้ระบบการเอาใจต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งเปรียบได้เหมือนกับเป็นวัฏจักรของชีวิตมนุษย์ในยุคนี้ไปแล้วก็เป็นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ตัวข้าพเจ้าได้ประสบพบเจออยู่ทุกวัน เมื่อมนุษย์จะยังบูชาเงินเป็นพระเจ้า จะมีผู้ใช้เงิน เป็นเครื่องมือแสวงหาอำนาจบารมีและพวกพ้องและบริวาร ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกนำ พฤติกรรมเหล่านี้ ในแง่มุมหนึ่ง มาเปรียบเทียบกับมาเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงออกถึงพฤติกรรมของมนุษย์ ที่อยากจะไขว่คว้าหาเงินทองมามากมาย หายใจเข้าออกเป็นเงินเป็นทอง แกร่งแย่งชิงดีชิงเด่นชิง ผลประโยชน์เพื่อสนองกิเลสและความต้องการในชีวิตของตน โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของ ส่วนรวม ที่บ่งชี้ถึงความถดถอยของจารีตเอื้ออาทรมากขึ้นทุกขณะ เมื่อมาเปรียบได้เหมือนกับกิเลสใน จิตใจของมนุษย์ที่เป็นเหมือนตัวประหลาดที่มีมือหลากหลายมืออยากจะไขว่คว้า ตะเกียกตะกายแย่งชิง หาผลประโยชน์ใส่ตน เพื่อมาบันดลสุขพฤติกรรมที่แสดงออกมา อาจเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นอยู่ใน ปัจจุบันนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของตัวข้าพเจ้า ที่มีต่อสภาพแวดล้อมรอบข้าง ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง พฤติกรรมของคน ซึ่งแสดงถึงการแย่งชิงดีชิงเด่นกันในปัจจุบันนี้
2. เพื่อต้องการเปรียบเทียบประยถึงสภาวะ ในจิตใจของมนุษย์ที่ต้องการไขว่คว้าแย่งชิงอำนาจและ เงินตรา
3. เพื่อต้องการสะท้อนความรู้สึกของคน ในยุคสมัยนี้ที่แสดงถึงความถดถอยของจารีตความเอื้อ อาทรต่อกัน

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรม
2. แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวของมนุษย์ที่มีกิเลสยังแสวงหาความต้องการของอำนาจและเงิน
3. การใช้ลักษณะของมือที่มีมากมายหลากหลายสีสันแสดงอาการต่างๆ ใช้เป็นสัญลักษณ์บอก ถึงเรื่องราว การกระทำของมนุษย์ที่ต้องการไขว่คว้าในสิ่งที่อยากได้มาครอบครอง
4. สร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ สีอะคริลิก บนผ้าใบ
5. จำนวนชิ้นงาน 4 ชิ้น
 - 5.1 วาดเขียนในวงวน1 (THE CIRCLE OF MATERIALITY) ขนาด 150 x 185 เซนติเมตร
 - 5.2 วาดเขียนในวงวน2 (THE CIRCLE OF MATERIALITY) ขนาด 145 x 155 เซนติเมตร
 - 5.3 วาดเขียนในวงวน3 (THE CIRCLE OF MATERIALITY) ขนาด 155 x 200 เซนติเมตร
 - 5.5 วาดเขียนในวงวน4 (THE CIRCLE OF MATERIALITY) ขนาด 200 x 255 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ประวัติศาสตร์อันยาวนานไม่เคยยืนยันเลยว่าดินแดน ศาสนา เชื้อชาติและวัฒนธรรมจะสามารถทำให้มนุษย์รักกันได้ ในทางตรงกันข้ามบางครั้งยังเป็นเหตุผลให้มนุษย์อ้างเป็นสาเหตุของการรบพุ่งฆ่าฟันกันเรื่อยมา จนถึงปัจจุบันก็ยังคงใช้เหตุผลนี้เป็นเงื่อนไขของการรังเกียจและฆ่าฟันกันอยู่ แล้วเราก็อ้างว่ามันเป็นสิทธิมันเป็นผลประโยชน์ที่เราจะต้องหวงแหน จนขณะนี้เราต่างเชื่อกันแล้วว่าผลประโยชน์จะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดจนเรามี ประจักษ์ว่า “มนุษย์ยอมรับกันด้วยผลประโยชน์ที่ไร้เอื้อด้วยผลประโยชน์ที่นั่นพูดกันรู้เรื่อง”

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยและสังคมโลก มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจนน่ากลัวไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง ล้วนแต่ต่างก็ย้ายแปรไปตามๆ กันและอีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้มนุษย์เกิดความต้องการกิเลสต่างๆ เข้ามารุมเร้าความต้องการของมนุษย์เป็นอย่างมาก มนุษย์ทุกคนต้องการทำทุกอย่างให้ตนเองนั้น เป็นคนที่ดูน่าเชื่อถือไว้ใจและเป็นที่ยอมรับของสังคม

ในสมัยก่อนเราถูกสอนให้เป็นคนดีมากกว่าคนเก่ง แต่ในปัจจุบันสอนให้เก่งต้องเก่งกว่าคนอื่น ต้องไม่เสียเปรียบ สภาพสังคม ที่ไร้ความมีน้ำใจต่อกันเช่นอดีต ทำให้เกิดความระแวงความเกรงอกเกรงใจกันเลื่อนหายไป ผู้คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับวัตถุเป็นเครื่องมือวัตถุประสงค์ ดังนั้นเพื่อการได้รับการยอมรับในสังคม จึงต้องดิ้นรนแสวงหาวัตถุและองค์ประกอบเพื่อทำให้ตนเองได้รับการยอมรับจากสังคมของตน เน้นอนความพร้อมและความสามารถในการสร้างและแสวงหาข้อม ไม่เท่ากันแนวทางที่ได้มาต่างกัน เพียงเพื่อสิ่งที่ได้มาจึงทำให้เกิดความไม่พอเพียง ความสุขไม่เกิดมีขึ้นเพราะต้องไล่ต้องวิ่งตามอยู่ตลอด

ในยุคที่ผู้คนหายใจเข้าออกเป็นเงินเป็นทองเช่นนี้ เงินก็คือ ปัจจัยสมมุติที่ได้มีการสร้างกันมาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนทุกคน เพิ่มความสะดวกสบายในชีวิตเพิ่มทางเลือกให้กับชีวิตในการทำสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้คนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ซึ่งทำให้มนุษย์หลงลืมความสำคัญกับบางสิ่งบางอย่างมากจนเกินกว่าจำเป็น อันแท้จริงออกแสวงหาทุกอย่างตามที่ตนเองปรารถนา อีกทั้งใช้เงินในการแก้ปัญหาต่างๆ เงินนั้นอาจซื้อไม่ได้ทุกอย่าง แต่คนเราทุกวันนี้ก็ออกหาเงินเพื่อจะซื้อในสิ่งที่ตัวเองต้องการ เงินไม่ใช่พระเจ้าสำหรับใครบางคนที่มีอยู่มากแล้ว แต่เงินก็เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับคนที่ไม่มี เหมือนสรุปได้ว่า มีเงินไว้ก่อนดีกว่าไม่มี สำหรับบางคนที่มีมองเห็นว่าเงินคือพระเจ้าเพราะถ้ามีเงินเราจะได้สิ่งที่เราอยากได้ ด้วยการซื้อหามา ความกลัวความขาดแคลนนั่นจะเป็นเหตุแห่งการกอบโกยของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับนั้นมาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมชีวิตความเป็นอยู่ ที่เห็นกันในชีวิตประจำวันของ สังคมมนุษย์ที่มีเรื่องราวสิ่งต่างๆ มากมายจนก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างผลงานขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงได้จำแนกอิทธิพลของข้าพเจ้าไว้ดังนี้

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม

ในโลกปัจจุบันนี้นั้นได้มีการแข่งขันกันอย่างสูง ของผู้คนในขณะนี้ ต่างที่จะชิงดีชิงเด่นกัน มีความเห็นแก่ตัว บ้างก็หลงอยู่ในโลกวัตถุนิยมจึงต้องดิ้นรนหาในสิ่งๆ นั้นมาสนองความต้องการ ของตน ซึ่งข้าพเจ้าได้ประสบพบเจออยู่ในปัจจุบันนี้ ตามสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่ออื่นๆ อีกมากมาย พฤติกรรมเหล่านี้ได้เป็นบ่อเกิดของปัญหาในสังคมอยู่ในปัจจุบันนี้

ภาพข่าวเหตุการณ์ปฏิวัติ

ภาพในรัฐสภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ชุมนุมเคาะฆ้องประท้วงการประหาร เนบพันคนนำโคสนธย
จงเฝ้าภาครูปอก ฟ้าบนรถกวด เมองเจ้า ทนาคำวางเข้าไป
ถึงหน้าห้อง ประชุมสภาวาน 2 อาคารรัฐสภา 1 เขตให้กร
ประมุขสภานัดมีญัตติว่าต้องเลื่อนไปวันอื่นที่ 13 ธ.ค.

ภาพเหตุการณ์ตามหนังสือพิมพ์

อิทธิพลจากผลงานศิลปะ

ศิลปะลัทธิ Pop Art ก่อนที่เราจะมาทำความรู้จักกับศิลปะที่เรียกกันว่า Pop Art นี้ ก่อนอื่นเราต้องมาทำความเข้าใจสภาพสังคม ความเคลื่อนไหวต่างๆ ในช่วงเวลานั้นก่อน เพื่อที่จะได้เห็นภาพว่าวัฒนธรรม Pop culture นี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร กล่าวคือ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา วิถีชีวิตของสังคมอเมริกัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก ความเป็นสังคมเมือง อุตสาหกรรมที่ขยายตัว ทำให้สังคมอเมริกันก้าวเข้าสู่สังคมแบบทุนนิยม อย่างเต็มตัวก็ว่าได้ ค่านิยมแบบบริโภคนิยม และ วัตถุนิยมก็เกิดขึ้น โดยอัตโนมัติตามระบบทุนนิยม ซึ่งก็ส่งผลให้สินค้าในท้องตลาด มีมากมาย หลายชนิดขึ้น เกิดการแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดกันอย่างมากมาย เกิดป้ายโฆษณาสินค้าขนาดใหญ่ ขึ้นทั่วเมืองใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เช่นที่ New York มีป้ายโฆษณาของแสงไฟ Neon เต็มไปหมดและในเวลาต่อมาได้เกิดสงครามเวียดนามขึ้นทำให้ผู้คนในอเมริกาแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับสงครามครั้งนี้ และอีกกลุ่มที่ต่อต้านที่ไม่เห็นด้วยกับสงครามเวียดนาม ทำให้เกิดการเดินขบวนต่อต้านกันทั่วสหรัฐ สังคมอเมริกันช่วงนี้เต็มไปด้วยความแตกแยกสับสน จนในที่สุดอเมริกาก็ประกาศถอนตัวออกจากสงครามเวียดนาม โดยที่สหรัฐเป็นฝ่ายแพ้ในการทำสงครามครั้งนี้ ผลของการทำสงครามครั้งนี้ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในอเมริกาเกิดขึ้น เศรษฐกิจของสหรัฐ ช่วงนั้น ตกต่ำมาก ข้าวของแพง เงินเฟ้อ สังคมอเมริกันช่วงนั้น ไม่เคยมีข่าวดีอะไรเลย ผู้คนเต็มไปด้วยความสับสนบิบบิ้น

แต่ในขณะที่เดียวกันนี้เอง แวดวงบันเทิงในสมัยนั้นก็คึกคักมาก ทั้งศิลปินที่เกิดขึ้นมาใหม่ และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไวสำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินที่เป็นตำนานอย่าง Elvis Presley , The Beatles , Marilyn Monroe และคนอื่นๆ อีกมากมาย

จากบรรยากาศและสภาพของสังคมอเมริกันที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดขนาดนี้ มันก็ได้ส่งผลให้งานศิลปะ มีการเปลี่ยนแปลง จากที่ผู้คนนิยมงานในแบบ Abstract ที่ต้องใช้จินตนาการ ความคิด ความฝัน อย่างสูงในการชมงานประเภทนี้ ความนิยมนี้ก็เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ผู้คนหันมานิยมงานศิลปะที่มองเห็น สัมผัสได้ ในโลกของความเป็นจริง มากขึ้น กล่าวคือ ผู้คนหันมาสู่ความเป็นจริงกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ประจำวันต่างๆ ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้ศิลปะแบบ Pop Art เกิดขึ้นมาสนองความรู้สึกของผู้คนในช่วงเวลานั้น โดยศิลปินแนวนี้ก็จะทำงานออกมา แบบดูง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน โดยที่ศิลปินได้จับเอาสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ในช่วงเวลานั้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ประจำวัน ชีวิตประจำวัน บุคคลสำคัญๆ ในช่วงนั้นหรือแม้แต่สินค้าต่างๆ ใน Supermarket ศิลปินก็ยังนำมาใช้ในงานศิลปะ ศิลปินแนวนี้ก็จะทำกรบันทึกภาพบรรยากาศของสังคมในช่วงนั้นๆ ในแง่มุมต่างๆ ไว้ในงานของเขา โดยที่ศิลปินจะเน้นรูปแบบการทำงานที่ดูง่าย สัมผัสได้ เข้าถึงผู้คนทุกระดับ หรืออาจเรียกศิลปะแบบ Pop Art นี้ได้อีกอย่างหนึ่งว่า New Realism นั่นเอง

Andy Warhol (แอนดี้ วอร์โฮล) เดิมชื่อ แอนดรูว์ วอร์โฮลา (Andrew Warhola) เขาเกิดเมื่อ 28 กันยายน 1928 ที่เมืองพอริส รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา จบการศึกษาระดับ High School จาก Schenley High School ที่ Pittsburgh ในปี 1945 และก็ได้สมัครเข้าเรียนที่ Carnegie Institute of Technology และจบการศึกษาในปี June, 1949 จากนั้นเขาได้ย้ายไปอยู่ที่ New York โดยร่วมเช่าอพาร์ทเมนท์กับ Pearlstein และที่ New York นี้เอง Warhol ได้รู้จักกับ Tina Fredericks ซึ่งเป็น art editor ของนิตยสารที่ชื่อ "Glamour Magazine" และก็ได้ทำให้ Warhol ได้เริ่มงานชิ้นแรกของเขาใน NY และภาพที่ประสบความสำเร็จมากในช่วงเวลานี้ก็คือ ภาพ women' shoes นอกจากนี้ Warhol ยังได้ออกแบบโฆษณาให้กับนิตยสารหลายๆ ฉบับ เช่น Vogue , Harper's Bazaar , book jackets , และ holiday greeting จนกระทั่งในปี 1950 เขาได้เปลี่ยนอพาร์ทเมนท์ ไปอยู่ที่ East 75th Street

จนกระทั่งในปี 1952 Warhol ก็ได้มีโอกาสแสดงผลงานของเขาเป็นครั้งแรกที่ Hugo Gallery , New York และในเดือนเมษายน ปี 1965 Warhol ได้ถูกรับเลือกให้แสดงผลงานร่วมกับศิลปินคนอื่นๆ ที่ Museum of Modern Art , New York และเขาก็ได้รับรางวัล The 35th Annual Art Director Club Award ในปีนี้ และต่อมาเขาก็ได้รับรางวัลเหรียญทองจาก The 36th Annual Art Director Club เป็นปีที่สองติดต่อกัน และรางวัลนี้เอง ทำให้เรื่องราวและผลงานของ Warhol ถูกตีพิมพ์ลงในนิตยสาร Life Magazine ในบทความที่ชื่อ "Crazy Golden Slippers"

ระหว่าง ค.ศ. 1956-1962 เป็นช่วงเวลาที่ Warhol แสวงหาแนวคิดและทิศทาง ในการสร้างศิลปะของตนเอง เขาต้องการเป็นศิลปินมากกว่านักออกแบบโฆษณาสินค้า แต่กลับได้รับรางวัลศิลปินด้านพาณิชย์ศิลป์ในปี ค.ศ. 1957 แม้ Warhol จะยังต้องการหารายได้จากงานพาณิชย์ศิลป์ โดยพยายามปรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะด้านการออกแบบให้เป็นงานศิลปะ แต่เขาก็เชื่อมั่นในความเป็นศิลปินของเขา ด้วยเหตุนี้ Warhol จึงวาดภาพ One Dollar Bill with Washington Portrait, 1962 (ดินสอค้ำบนกระดาษ ขนาด 45 x 60 เซนติเมตร) เพื่อประท้วงสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีพ นอกจากนี้ยังทำภาพพิมพ์ Two Dollar Bills (front and rear) ด้วยเทคนิคซิลค์สกรีน ลงบนผ้าใบ ขนาด 210 x 96 เซนติเมตร (ปัจจุบันอยู่ที่ Ludwig Museum เมืองโคโลญ สวิตเซอร์แลนด์) เทคนิคดังกล่าวเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า Warhol เป็นผู้ริเริ่มขึ้นเป็นคนแรกนับเป็นการนำเทคนิคที่นิยมใช้กับงานพาณิชย์ศิลป์มาประยุกต์ใช้

วอร์โฮลเคยกล่าวไว้ว่า “โลกในอนาคตจะทำให้คนมีชื่อเสียงอยู่ได้เพียง 15 นาทีเท่านั้น” เพราะอิทธิพลของการสื่อสารที่รวดเร็ว ผู้คนรับรู้เร็วแต่ก็ลืมสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

Ten Marillyns, c1967

Marilyn Monroe Green

Mao-c1972 Yellow shirt

Jackie c1964 on red

¹ www.artofcolour.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

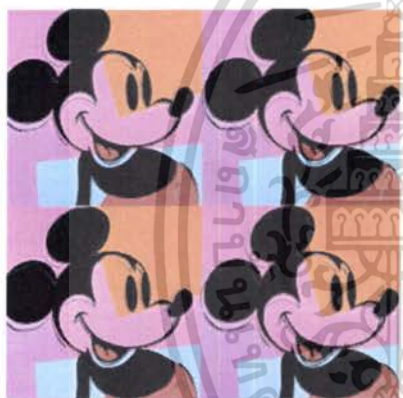
Campbells Soup Can c1962

Four Dollar Signs

Tomato Soup Can Label

Mickey Mouse

Orange And Red Flowers 1964

Triple Elvis 1963

“ภาพผลงานของ Andy Warhol”

Robert Rauschenberg เป็นศิลปิน pop art ที่สร้างภาพที่ถ่านตาจากเรื่องราว วุ่นวาย สับสน ในชีวิตประจำวัน เช่น ข่าวหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ ด้วยการใช้น้ำมันบนผืนผ้าใบ โดยที่ Rauschenberg เขาได้ทำให้ภาพนั้นดูเกินเลยไป ในแนวที่ยิ่งกว่ากลุ่มศิลปินที่เรียกว่า พวก DADA เสียอีก ลักษณะงานของ Robert Rauschenberg นั้นคือเขาได้สร้างความกลมกลืนขึ้นมาจาก สิ่งที่ยากที่จะเข้ามากกลมกลืนได้ เช่น ภาพ Estate นี้ เขานำเอาสิ่งที่วุ่นวายต่างๆ ในมหานคร New York มารวมเข้าด้วยกันในภาพนี้ได้ อย่างน่าประหลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Estate 1963 oil and silk screened ink
on canvas 96 x 70 in.

Dattons Gallery

Retroactive I

ROCI China Bank of China

Stop 1963

“ภาพผลงานของ Robert Rauschenberg”

Laylah Ali

มันเริ่มจากเค้าโครงร่างภาพวาดที่ฉันสร้างขึ้นเมื่อปี 96 ฉันเพิ่มหัวสีเขียวนมหิมานี้ลงไปบนลำตัวสีน้ำตาลแข็งแรงแบบซูเปอร์ฮีโร่ของเขา แต่มันก็ไม่ใช่ซูเปอร์ฮีโร่หรอกเพราะมันออกจะผอม โง่เขลา แล้วส่วนลำตัวก็ดูค่อนข้างจะเหมือนของเด็กอีกตะหาก งานชิ้นนี้เลยไม่เหมือนคอนเสิร์ตของพวกเขาซูเปอร์ฮีโร่เท่าไร มันสวมใส่ Underroos หรือแฟชั่นยุค 1940 อย่างพวกชุดว่ายน้ำ และเครื่องแต่งกายตามแนวซูเปอร์ฮีโร่ต่างๆไป ฉันมองไปที่มันแล้วคิดว่า “เฮ้ย นี่ฉันกำลังมองอะไรอยู่เนี่ย ฉันทำอะไรลงไป แล้วมันหมายความว่าไง” ภาพร่างภาพนี้เป็นเหมือนเครื่องหมายคำถามอย่างนั้นแหละ เพราะเวลาฉันมองไปที่มัน ฉันเองก็ไม่วู้ด้วยซ้ำว่ามันคือตัวอะไร ความคิดนั้นเลยกระตุ้นให้ฉัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจสอบงานนี้อีกครั้งหนึ่ง ยิ่งฉันได้ทำมันมากขึ้นก็ยิ่งอยากเห็นมันเป็นรูปเป็นร่างมากกว่านี้อีก เมื่อเราได้พัฒนามันมากขึ้น มันก็มีเครื่องประดับมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเข็มขัด รองเท้าบูท รองเท้าผ้าใบ หน้ากากหมวก และหนังสือกระดาษ ที่ฉันเพิ่มเข็มขัดเข้าไปก็เพราะว่าเข็มขัดมีวิธีการใช้ได้สารพัดประโยชน์ อย่างเช่นเอาไว้เกี่ยวกางเกง เป็นเครื่องมือสำหรับความรุนแรงภายในบ้าน เป็นที่เกี่ยวพวกตัวการ์ตูนของฉัน ซุปเปอร์ฮีโร่ส่วนใหญ่จะมีเข็มขัดกันทั้งนั้น และถ้าเราคิดถึงคำว่าเข็มขัดก็มักจะทำให้นึกถึงคำว่าพลังอำนาจ คำว่าเข็มขัดแฝงความหมายเป็นนัยๆ ของคำว่าพลังอำนาจ ลองคิดดูเล่นๆ สิว่าถ้าตำรวจไม่สวมเข็มขัด จะเป็นยังไงนะ แน่แน่นอนว่าคุณคงไม่คิดว่าเค้าเป็นตำรวจอย่างสมบูรณ์แน่ๆ

หลายครั้งหลายคราที่ฉันพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันได้กลับมาจากงานเหล่านี้ หมายถึงสิ่งที่ไม่ได้คาดหวังมาก่อนและนี่คือ ความแปลกประหลาดในแนวทางการทำงานของฉัน ทุกๆ สิ่งคือการวางแผนไว้อย่างดี วางเลย์เอาท์ และพิจารณาให้ถี่ถ้วน เวลาวาดภาพไอเดียต่างๆ จะเกิดขึ้นมาเองโดยธรรมชาติ และเมื่อลงสีไปแล้วก็จะทำให้กระบวนการต่างๆ ที่พูดถึงนั้นสมบูรณ์ขึ้น แต่ก็นั่นแหละส่วนที่ลึกลับซับซ้อนของฉันคือ ตอนลงสี ถ้าลงสีไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว สิ่งปรากฏออกมากลับกลายเป็นสิ่งที่ฉันไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า และฉันไม่ได้หมายความว่า “เฮ้ย นั่นอะไรนะ เกิดอะไรขึ้นเนี่ย” แต่มันกลับกลายเป็นการเติมพลังให้ฉัน ราวกับว่าปฏิกิริยาจากการลงสีทำให้ภาพเหล่านั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง (มีบุคลิกโดดเด่นตามแบบของตัวเอง) และนั่นคือแนวทางในการออกแบบของฉัน และแม้ว่าฉันจะวางรูปแบบเอาไว้ก่อนแล้ว ฉันก็จะมองงานของฉันเหล่านั้น แล้วคิดว่า “ว้าว นี่ฉันไม่ได้คิดไว้ซักหน่อยว่าจะให้ออกมาเป็นแบบนี้” มันคือความเครียดที่แสนแปลก ระหว่างการที่คนเรารู้้อย่างชัดเจนว่ากำลังทำอะไร กับความคาดหวังที่อยากให้มันเป็น และสุดท้ายมันกลับกลายเป็นตัวของมันเองและมองกลับมาที่คุณ สุดท้ายมันก็ไม่ต้องการคุณอีกต่อไปแล้วละ แน่ละว่าฉันคือส่วนหนึ่งของมัน แต่เมื่อได้ทำมันเสร็จสิ้นแล้ว มันก็จะกลายเป็นตัวของมันเอง

ฉันค่อนข้างสนใจใน Figurative Work (งานที่มีนัยยะแฝงอยู่) และการบรรยาย ในช่วงไม่นานนี้งานของฉันส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับภาษา และเป็นการเล่าเรื่องมากขึ้น และนั่นหมายถึงว่างานพวกนั้นเป็นการบรรยายมากๆ แต่ฉันจะทิ้งอะไรบางอย่างไว้ให้ผู้ชมงานได้เติมเต็มมันด้วยตนเอง ฉันเชื่อใจผู้ชมงานมากขึ้นกว่าเมื่อสมัยก่อน เพราะตอนนั้นฉันคิดแล้วว่า ตัวฉันเองเท่านั้นจะต้องเป็นคนควบคุมและบอกความหมายด้วยตนเอง

บางครั้งฉันชอบเลือกสถานการณ์ที่จะต้องอ่านหลายๆ ครั้ง แต่บ่อยครั้งมันมีอะไรให้อ่านมากกว่าที่ฉันคิดไว้เสียอีก สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นเหนือความคาดหมายในส่วนของความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ในการบรรยาย ความซับซ้อนของเรื่อง แรงจูงใจของตัวละคร ฉันมักจะเรียกงานของฉันด้วยคำว่า ตัวละคร แทนคำว่า ภาพร่าง เพราะคำว่าภาพร่างมันดูเป็นศิลปะเกินไป แต่คำว่าตัวละครมันทำให้ดูเป็นเหมือนงานเขียนมากขึ้นและดูจะเหมาะสมกับงานของฉันมากกว่า บางคราวฉันรู้สึกเหมือนว่าฉันกำลังแผ่ขยายอักษรต่างๆ หรือภาพเหล่านั้นห่อหุ้มส่วนหนึ่งของแนวคิดฉันเอาไว้ การใช้ส่วนของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอักษรหรือระบบสัญลักษณ์อักษรภาพแบบอียิปต์ ทำให้ฉันสามารถนำมันมารวมกันแล้วสร้างความหมายใหม่ๆ ขึ้นได้ เพราะสิ่งเหล่านี้คือหมุดจุดและมีรูปร่างขอบเขตที่ชัดเจน บางครั้งฉันคิดว่ามันก็เหมือนกับการเขียนหนังสือสั้นๆ

ฉันยังทำงานเกี่ยวกับส่วนที่แยกกันของอวัยวะในร่างกาย ซึ่งแตกหน่อเพิ่มขึ้นออกมาจากเนินๆ หนึ่ง และยังสวมถุงเท้ากับรองเท้าผ้าใบด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ติดอยู่กับสิ่งที่เราคิดว่าเป็นลำตัวคน ฉันยังสนใจที่จะมองงานพวกนี้ในส่วนของโครงสร้าง และการประดิษฐ์ประด้อ โครงร่างให้มันมารวมตัวกัน แล้วฉันก็ยังทำงานพวกนี้ในส่วนของารเชื่อมต่อเข้ากับ portrait เพราะฉันเห็นว่ามันเกี่ยวเนื่องกัน

ในงานชิ้นที่ใหม่ขึ้นกว่าเดิม โครงร่างภาพพวกนี้มีขาเพิ่มมาแต่ก็ไม่มีแขน เพราะฉันลบเอาแขนออกไป ฉันสามารถซ่อมแซมมันขึ้นใหม่ได้ โดยปราศจากแขน ท่าทางบางอย่างจะแสดงออกได้อย่างไร โดยไม่มีแขน อย่างไรก็ตามภาพร่างของลำตัวนี้ยังมีพลังอำนาจเหลืออยู่ และฉันลองมองดูว่าฉันจะเอาอะไรในตัวของมันออกไปได้อีกแค่ไหน ให้ภาพยังเหลือพลังอำนาจหรือผลสะท้อนหลักหรือสิ่งหนึ่งซึ่งบอกเล่าเรื่องราวได้

พลังอำนาจอย่างนั้นหรือ ฉันไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคิดถึงคำๆ นี้ได้อย่างไร ฉันใช้คำนี้มากเกินไป เพื่อให้อำนาจแก่สิ่งใด สิ่งนั้นควรเป็นสิ่งที่ดีๆ แต่คนที่มีความอำนาจนั้นละก็ เป็นสิ่งที่แย่ ดังนั้นคำว่าอำนาจในแบบของฉันนั้นช่างเชื่อถือไม่ได้ การควบคุมส่งผลถึงอำนาจ แต่คิดไปก็การทำงานมากกว่านะที่ทำให้ฉันสนใจ ดังนั้นฉันชอบบอกว่ามันมีการพิจารณามากมายเกี่ยวกับการควบคุม และงานส่วนใหญ่ที่ฉันทำก็เกี่ยวกับตัวฉันที่กำลังลองควบคุมพวกมันเอง สุดท้ายงานเหล่านั้นก็ทำลายตัวฉันเอง

จะให้พูดก็คงไม่ค่อยเก่งนักหรือกว่าตัวฉันเองกำลังทำงานอะไรอยู่ มีหลายสิ่งหนึ่งที่เชื่อมโยงตัวฉันและช่วงเวลาที่ฉันอยู่ และฉันก็พูดไม่ได้อีกแหละว่า “นี่คืองานที่เกี่ยวกับ IRA” และนี่คืองานที่เกี่ยวกับ “South Africa” เหมือนกับว่าข้อมูลที่ได้มานั้นแทรกซึมผ่านตัวฉันและเกิดเป็นงานผ่านออกมาทางมือของฉัน ฉันเองไม่ได้หมายความว่าให้เรื่องเหล่านี้ลึกลับอัศจรรย์อะไรมากมายเหมือนว่าฉันมีพลังอำนาจที่ไม่สิ้นสุดคอยชี้ทางอยู่ แต่ก็ยังมีบางอย่างที่เกิดขึ้น โดยฉันไม่ได้ควบคุมมันอย่างสิ้นเชิง ฉันไม่สามารถชี้ชัดว่า “งานชิ้นนี้เกี่ยวกับความเป็นทาส หรืองานนี้เกี่ยวกับมรดกตกทอดของพ่อผู้เป็นชาวแอฟริกันเชื้อสายอเมริกันของฉัน” ฉันน่าจะรู้เกี่ยวกับมันแต่ก็ไม่ได้ช่วยในกระบวนการแยกแยะชื่อหรือเชื่อมโยงมันเข้ากับภาพวาดของฉันเลย

ฉันคิดนะว่าเวลาที่ผู้คนพูดคำว่า “ความรุนแรง” โดยมากเรามักจะนึกถึง “การกระทำรุนแรง” ในงานชิ้นใหม่ๆ ของฉันจะเกี่ยวกับตอนที่คนบางคน โคนบิบคอหรือแวนคอ นั้นเลยมุ่งประเด็นไปที่ช่วงเวลาของการเกิดความรุนแรงมากกว่า ฉันสนใจในเรื่องของผลจากสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังจากนั้น ภาพร่างนี้เกี่ยวข้องกับผู้ที่กระทำความผิดของความรุนแรงที่เกิดขึ้นและรวมถึงเหยื่อและผู้เจรจาต่อรองในความรุนแรงนั้นด้วย เราจะเข้าใจการกระทำรุนแรงต่างๆ ผ่านทางตัวละครและ โครงร่างพวกนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรุนแรงก่อนและหลัง ยังคงมีความรุนแรงเกิดขึ้นตามหัวมุมต่างๆ ดังนั้น ลองคิดล่วงหน้าว่าเมื่อไหร่ที่ความรุนแรงจะเกิดขึ้น และลองคาดการณ์ถึงการกระทำความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นตามมาในเวลาต่อๆ ไป การคิดซ้ำอย่างนี้แหละที่ฉันคิดว่ามันกระทบความรู้สึก มันไม่ใช่การที่เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นแล้วคุณก็แค่คิดว่า “ว้าว นั่นมันแย่นะ” แล้วมันก็จะไม่ได้เกิดขึ้นอีก ทั้งๆ ที่คุณก็รู้อยู่แล้วว่ามันจะเกิดขึ้นอีกไม่ว่าคุณจะอยู่ในครอบครัวของตัวเองหรือในการรบหรือกระทั่งในสถานการณ์ปัจจุบันของคุณนี้แหละ ยังไม่รวมถึงวงจรความรุนแรง รู้เห็นถึงการเกิดความรุนแรง ในตอนนี้ฉันเองก็อยู่ในสถานะของการรับรู้เรื่องราวรุนแรงต่างๆ เหมือนกัน แม้ไม่ใช่โดยตรงแต่ก็ทางอ้อม

ฉันชอบสะสมรูป เวลาที่ฉันอ่านหนังสือพิมพ์ฉันก็จะตัดมันออกมาและเก็บเข้าแฟ้มเอาไว้ระบบการเก็บภาพของฉันแปลกๆ หน่อย ตามประเภทของมัน อย่างธงประเทศอเมริกา ก็พาชุดเครื่องแบบ มือ และภาพท่าทางต่างๆ เวลาองพาดหัวข่าวก็ทำให้ฉันเริ่มคิดถึงการเสนอข่าวที่มากเกินไปจริง พาดหัวข่าวต่างๆ มักจะเกี่ยวกับการบรรยายที่คนหม่อมมากเข้าใจ โดยรวมถึงสิ่งที่คุณเองได้ชินและรับรู้มาก่อนแล้ว ฉันได้รับอิทธิพลจากการมองภาพหลายๆ ภาพที่ต่างกันออกไป แต่เมื่อฉันมานั่งวาดภาพงานของฉันเหล่านี้ฉันก็จะไม่มองอะไรอื่นอีก ฉันแค่งั่งแล้วก็วาดมันออกไป ดังนั้นขั้นตอนการร่างภาพสำคัญมากสำหรับภาพวาด ภาพวาดที่ลงสีแล้วนั้นจะมีการควบคุมมาก การร่างภาพจะเกิดขึ้นเมื่อฉันมีอุปกรณ์ในการลงสีอยู่ ดังนั้นภาพวาดที่ลงสีแล้วคงไม่เกิดขึ้นหากไม่ร่างภาพก่อน แต่อย่างไรก็ตามสองสิ่งนี้ก็ต่างกันอยู่ดี บางครั้งภาพร่างและภาพวาดที่ลงสีเรียบร้อยแล้ว แม้จะเป็นภาพเดียวกัน แต่เมื่อมองตามขั้นตอนทั้งสองขั้นก็เหมือนมีคนวาดคนละคน ฉันมีแรงคล้อยมากกว่าตอนร่างภาพ เพราะมันไม่เหมือนการเรียน เพราะมันมีสิ่งที่คุณไม่ได้คาดหมายอยู่ด้วย มันน่าสนใจและมีอะไรให้เล่นมากกว่าตอนลงสี บางภาพที่ร่างไว้ดูดีมากแต่ส่วนลึกในใจฉันก็ยังคิดว่ายังถ้าลงสีภาพนี้ไปแล้วฉันก็จะได้อะไรเพิ่มขึ้นมาอีก นี่คือคุณค่าของการลงสี ชั้นของสีมีความหมายในตัวเอง เมื่อฉันลงยีนหน้าภาพของตัวเองและพยายามเปิดเผยบางอย่างจากมัน ฉันปลื้มมันเองที่ภาพร่างได้เสนอตัวมันออกมา

แนวคิดของการเขียนภาพบุคคลก็เหมือนกับการเล่าเรื่องที่ได้อ่านกรองออกมา ฉันสนใจในการบรรยายแบบกลั่นกรอง ดังนั้นแนวคิดของการเล่าเรื่องแบบการบอกใบ้ในบางอย่างที่มากกว่าภาพของบุคคลนั้นๆ นี่แหละที่ทำให้ฉันสนใจ ภาษาที่ฉันใช้ทำให้ฉันสนใจที่จะมองตัวละครของตัวเอง ฉันยังมองภาพพหุเททว่าเป็นการบอกว่าคุณๆ นั้นมีอยู่จริงหรือเคยมีอยู่ในสถานที่แบบไหน ในอีกแง่ก็คือเราไม่สามารถอ่านภาพพหุเททนั้นได้อย่างชัดเจน บางอย่างในการแต่งกายของคนในภาพ หน้าตาของพวกเขา อารมณ์ที่สื่อออกมาทางหน้าพวกเขาเหล่านี้แหละที่จะเป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวแทน และยังแววตาของภาพคือสิ่งที่บอกอะไรกับคุณได้มากที่สุด ฉันบอกไม่ได้หรือว่าคุณในภาพเหล่านี้เป็นหญิงหรือชาย ฉันแทบจะตัดเรื่องเพศออกไปทีเดียวแม้ว่าจะแยกแยะเพศของคนในภาพได้จากการแต่งกายก็ตาม มันน่าสนใจตรงที่ว่าเรายังคงมองเห็นเรื่องของเผ่าพันธุ์ได้จากงานพวกนี้ ท้ายสุดแล้วเรื่องนี้ก็กลายเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ชัดที่สุด ตัวละครใหม่พวกนี้แสดงถึงเผ่าพันธุ์ตัวเองทางสีคล้ำเข้มที่ปรากฏบนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

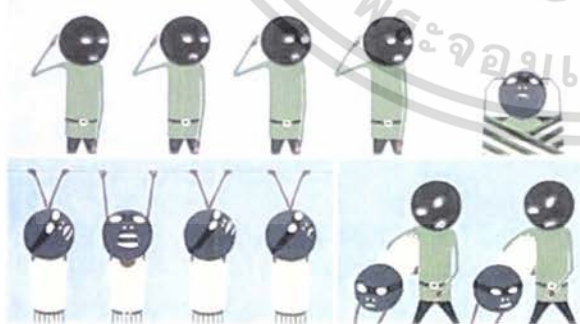
ใบหน้า ฉันตั้งใจที่จะเรียกมันว่าเผ่าพันธุ์เพราะบางทีก็คิดเหมือนกันว่าคนในภาพพวกนี้อาจจะมีสภาพผิวแบบนี้อยู่แล้ว เช่นเวลาที่ผิวคุณโดนไฟครอกมันก็จะเปลี่ยนสีหรือไม่ก็มีพื้นผิวที่แปลกไป บางทีฉันก็ยังสงสัยว่าฉันสร้างตัวละครพวกนี้ขึ้นมาและพวกมันมีอาณาจักรและลักษณะเด่นเป็นของตนเอง หรือว่าพวกมันคือลูกผสมระหว่างตัวละครทั้งหมดของฉันกันแน่ ฉันยังคงคิดอีกด้วยว่าพวกมันมีความหมายว่าอย่างไรกันแน่ ฉันหลงใหลและสงสัยว่าสีที่ต่างกันไปบนใบหน้าจะบอกอะไรได้บ้าง สีเขียวดึงดูดความสนใจ ชมพูและแดงมีความชัดเจน ชมพูอ่อนไม่ได้จัดจ้านแต่ก็ตรงไปตรงมา ชมพูจู้ก็โดดเด่น ปรัชญาการณของสีนั้นเกิดขึ้นเมื่อคุณต้องการตีความภาพร่างเหล่านี้ ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกัน แต่เรื่องของสีนั้นก่อให้เกิดปฏิกิริยาอะไรบางอย่างกับดวงตาของคุณ ฉันยังสงสัยในบางครั้งว่า “นี่เธอที่มันเกี่ยวข้องกับ” คนที่มีผิวสีเข้มนั้น ใบหน้าของเขาจะดึงดูดแสงมากจนทำให้คุณต้องมองเขาอีกครั้งแล้วมันทำให้เค้าดูลึกถ้ำหรือไงกัน แล้วการเหยียดสีผิวมีคุณสมบัติในการมองเห็นความเด่นที่แปลกแยกพิสดารของคนอื่นหรือนั่นคือคำถาม

“No title” 2002

“Untitled” 2000

Gouache on paper 12 x 14 inches

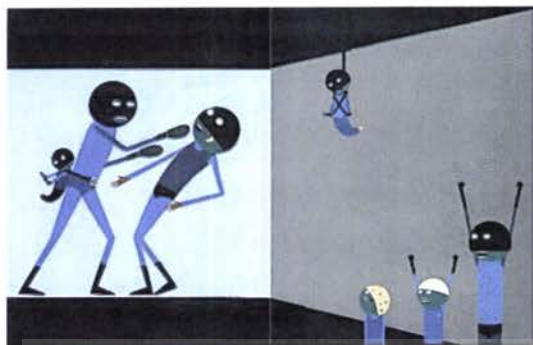
“Untitled” 1999

“Untitled” 2000

Gouache on paper 8 1/4 x 13 3/4 inches

Gouache on paper 13 x 19 inches

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“No title” 2002

“Untitled” 2003 Gouache on paper

“Untitled” 2003

“B Painting (Greenheads)”

“Untitled” 2005

Gouache on paper 8 x 7 13/16 inches

Gouache on paper 7 1/8 x 5 1/8

“Untitled” 2004

“Untitled” 2005 Ink on paper

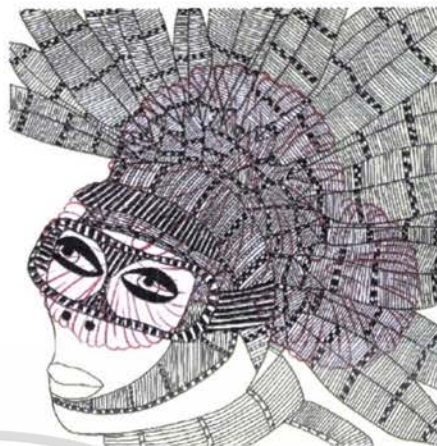

“Untitled” 2005

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“Untitled” 2006 ink on colored paper

“Untitled” 2006 ink on colored paper

“ภาพผลงานของ Laylah Ali”

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

สังคมในปัจจุบันพวกมนุษย์คิดว่าตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกอย่างสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง สร้างระบบแบบแผนต่างๆ ทั้งความเชื่อใหม่ๆ แปลกๆ กำหนดในสิ่งต่างๆ สร้างความต้องการสมมุติจนกลายมาเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ใช้ตัววัดทุกอย่างที่เราเรียกว่า “เงิน” มาเป็นปัจจัยสมมุติในการกำหนดสิ่งต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์จนเป็นบ่อเกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน

ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพศิลปะในจิตใจของมนุษย์ที่เป็นเหมือนตัวประหลาดที่มีความต้องการในจิตใจ เห็นแก่ตัว อยากรจะมีมือหลากหลายมืออยากจะไขว่คว้าตะเกียบตะกายแย่งชิง หาสิ่งที่ต้องการมาสนองความบันเทิงความสุขของตน พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวของสภาพแวดล้อมของคนในสังคมในปัจจุบันนี้ ที่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันอยากจะครอบครองในสิ่งที่ตนเองต้องการ ทำให้ข้าพเจ้าเสนอผลงานเป็นแง่คิดมุมมองเชิงเปรียบเทียบ ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีแต่การแก่งแย่งกันหาผลประโยชน์ใส่ตน เปรียบเหมือนตัวประหลาดที่อยากจะมีมือที่หลากหลายเพื่อไขว่คว้าในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งเมื่อได้แนวคิดที่ชัดเจน จึงได้ทำแบบร่างขึ้นมาเพื่อค้นคว้าหาความเป็นไปได้ที่จะแสดงออกถึงแนวคิดและอารมณ์ความรู้สึก รวมถึงการค้นหารูปแบบและเทคนิคเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์ผลงาน

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลได้มาจากประสบการณ์และเรื่องราวต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้เห็นอยู่ทั่วไปตามหน้าหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตและสื่อต่างๆ เป็นความรู้สึกลึกซึ้งและความคิดส่วนตัวที่มีต่อสังคมของมนุษย์ในด้านหนึ่ง แล้วจึงนำมาสร้างภาพร่างจากความรู้สึกนั้น

การสร้างภาพร่าง

ข้อมูลที่รวบรวมมาทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้ามาผสมเข้าด้วยกัน เพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานในชุดนี้โดยเน้นที่สีสรรของบรรยากาศให้เหมาะสมกับงานเพื่อแสดงอารมณ์ของภาพ

1. ข้าพเจ้าได้ไปหาข้อมูลจากภาพถ่าย อาคารแสดงกริยาท่าทางของคนในชีวิตประจำวัน โดยเลือกท่าทางที่น่าสนใจและนำข้อมูลภาพถ่ายมาคัดเลือกแล้วจึงนำมาทำภาพร่าง โดยผ่านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์

2. การนำข้อมูลต่างๆ มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบของอาคารแสดงท่าทางของมือมนุษย์ในลักษณะต่างๆ มาจัดวางรูปแบบและองค์ประกอบใหม่ให้มีมุมมองที่กว้าง เพื่อให้เกิดความน่าสนใจในภาพ

3. การวิเคราะห์ผลงานเมื่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานได้สร้างเสร็จสิ้นลงแล้ว ผลงานภาพร่างในแต่ละชิ้นอาจเกิดข้อผิดพลาดทางทัศนธาตุบางประการ เมื่อได้วิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียแล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ภาพร่างดูสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างขึ้นทั้งหมดจำนวน 4 ชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 4 ชั้น โดยใช้ข้อมูลที่ได้มาจากภาพถ่าย โดยคัดเลือกมุมมองและท่าทางที่น่าสนใจของรูปที่ทำทางการแสดงอาการของมือที่ต่างกัน แสดงออกให้เห็นถึงการแก่งแย่งกันเปรียบได้เหมือนกับสำนวนที่ว่ามือใครยาวสาวได้สาวเอา

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างของผลงานชิ้นที่ 4 เป็นต้นแบบเพื่อขยายเป็นงานจริง เพราะมีความชัดเจนในเนื้อหาและองค์ประกอบของภาพที่ค่อนข้างน่าสนใจทั้งสี น้ำหนัก แสดงให้เห็นถึงระบบความเป็นทุนนิยมในโลกปัจจุบันนี้

ภาพร่างชิ้นที่ 1

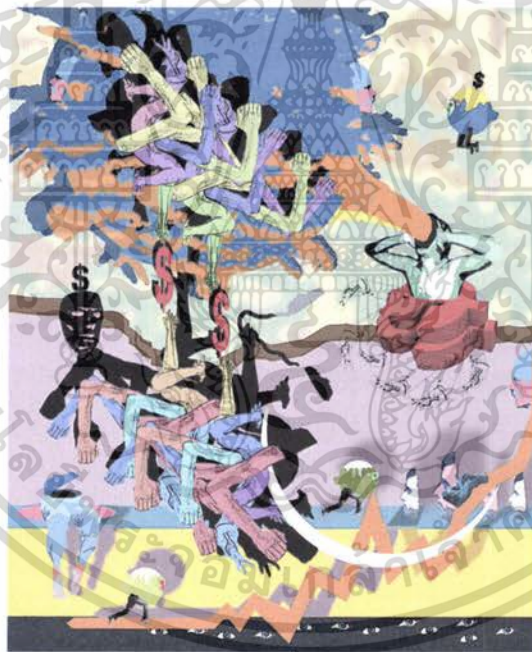

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 5 ชิ้น จากข้อมูลที่ได้มาจากภาพถ่ายท่าทางอาการของมือในลักษณะต่างๆ และนำมาจัดให้เกิดรูปทรงใหม่ แสดงออกถึงความอยากมีอยากได้ของมนุษย์

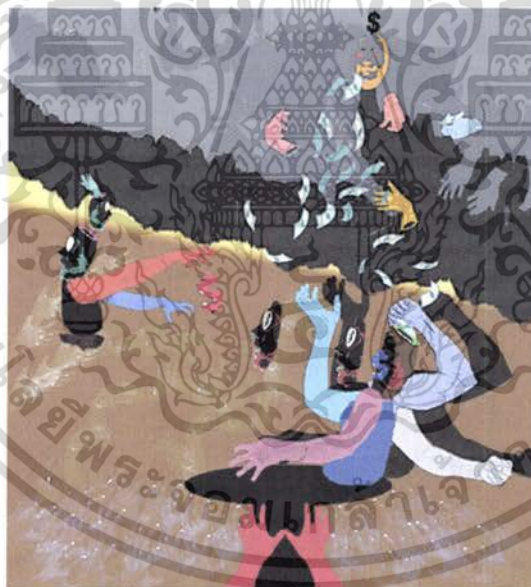
ข้าพเจ้าได้เลือกโครงสร้างของงานชิ้นที่ 2 นำมาขยายเป็นองค์ประกอบหลักของผลงานจริง เพราะมีการสลับทับซ้อนของรูปทรงที่น่าสนใจและสามารถนำไปสร้างระยะพื้นหลังในผลงานจริงได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

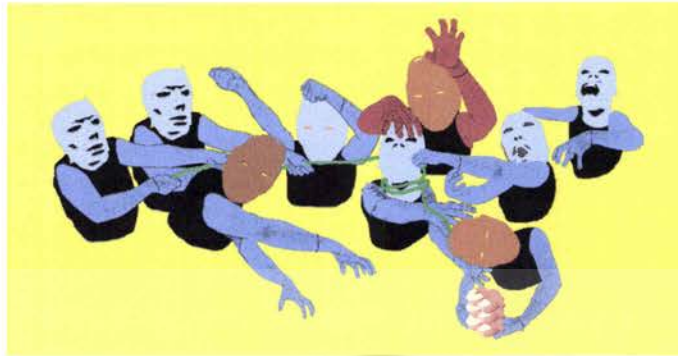
ในภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 1 ชิ้น โดยมีการสร้างรูปทรงใหม่ที่ต่างจากภาพร่างในชุดที่ 1 และ 2 โดยมีการนำเอารูปทรงของมือในลักษณะท่าทางต่างๆ มาผสมผสานกับลักษณะของมนุษย์ที่มีมือหลายมือ ซึ่งแสดงอารมณ์ของภาพสอดคล้องกับเนื้อหาและเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดนี้ มาสร้างเป็นผลงานจริง ด้วยเหตุผลเพราะความสัมพันธ์ของเนื้อหาและเรื่องราว โดยใช้การจัดองค์ประกอบของภาพ ที่เป็นลักษณะของทัศนียภาพมาช่วยให้ภาพ เกิดมุมมองที่กว้าง มีระยะและน้ำหนักในผลงานมากขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1

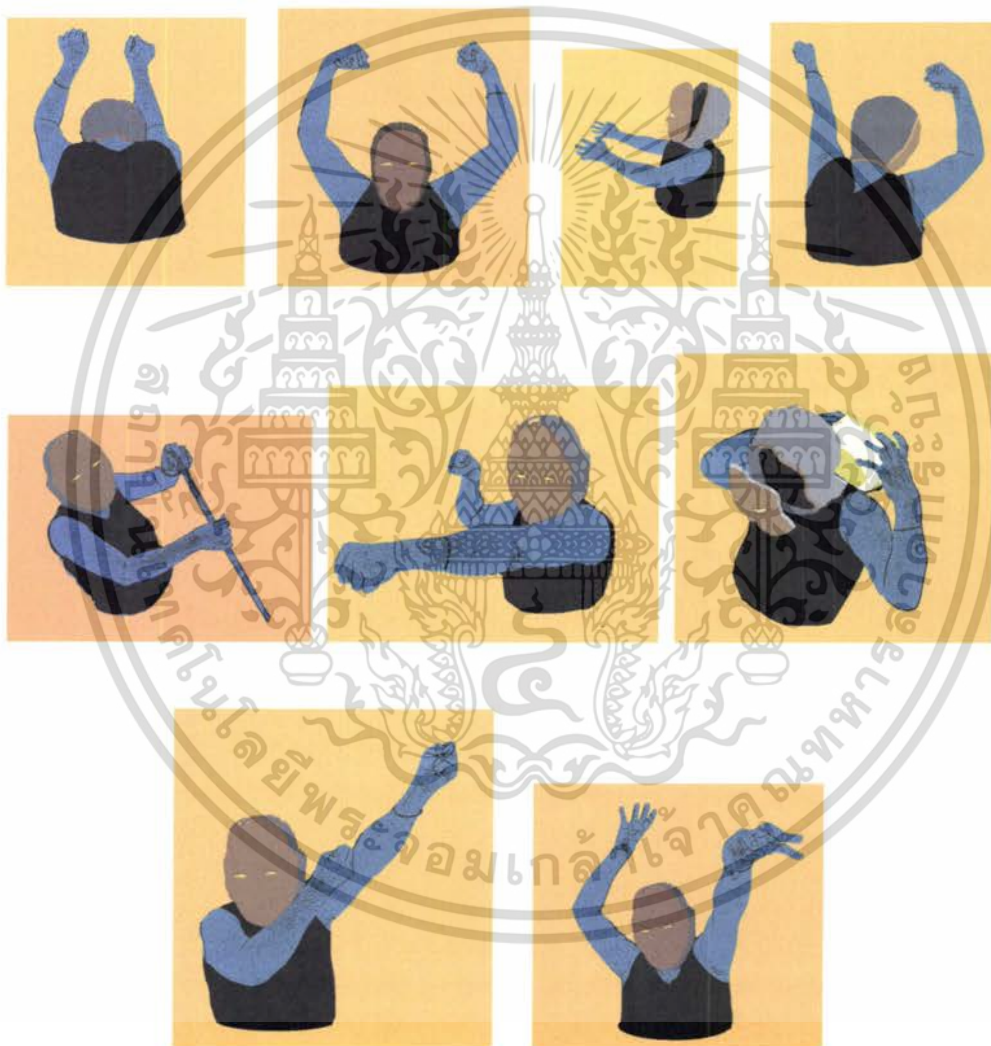
ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

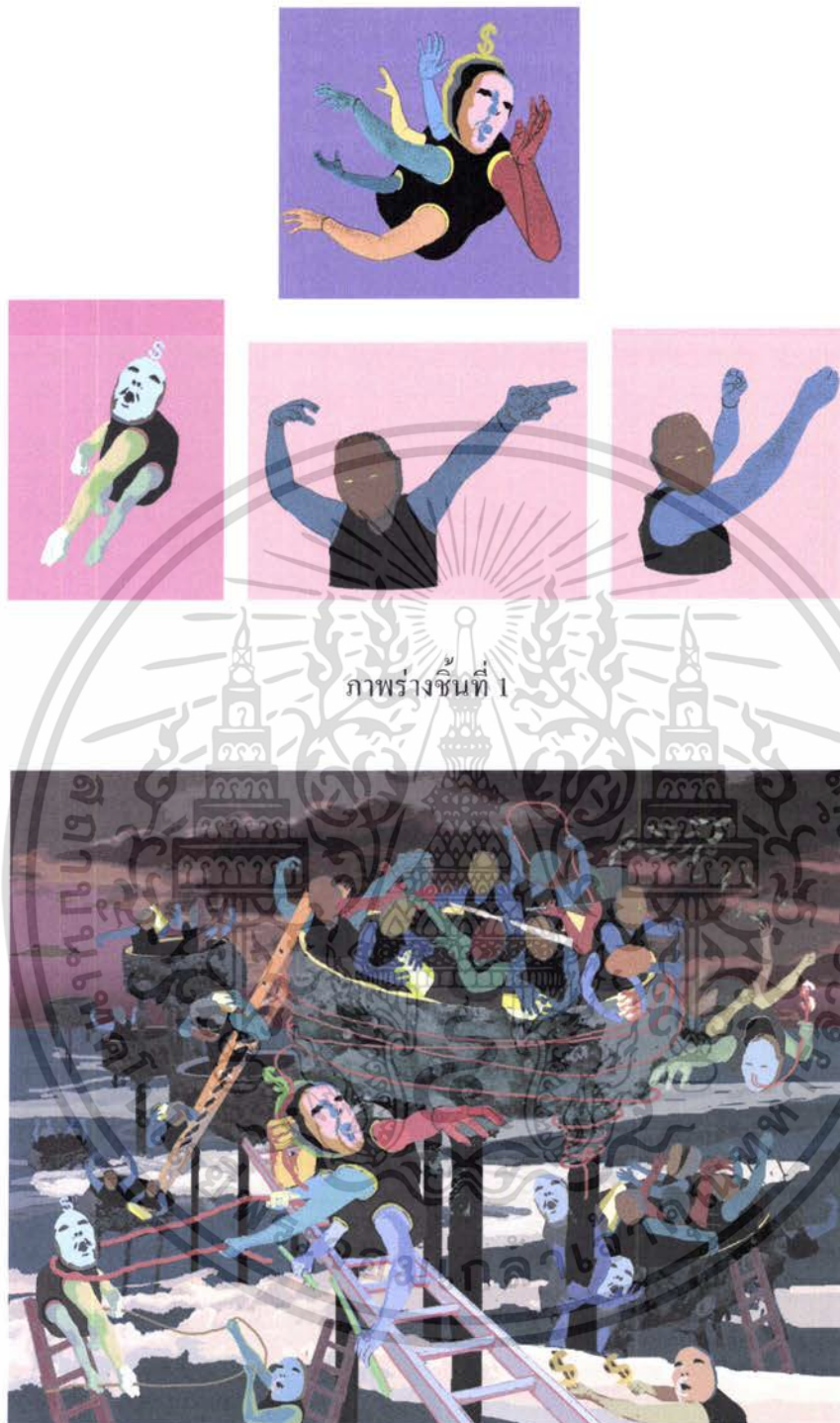
ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นมาทั้งหมด 1 ชิ้น จากข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้ามา ในครั้งนี้เป็นการสร้างระยะสลับทับซ้อนมากขึ้นกว่าภาพร่างชิ้นที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นนี้ นำมาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นนี้มีความแตกต่างจากภาพร่างชิ้นที่ผ่านๆ มา โดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงของมนุษย์ในท่าทางต่างๆ มาแสดงออกถึงความรู้สึกถึงการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน อีกทั้งได้แสดงถึงทัศนียภาพที่ชัดเจนในภาพร่างชิ้นนี้อีกด้วย

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคสร้างสรรค์

เป็นงานจิตรกรรมสีอะครีลิคบนผ้าใบ (acrylic on canvas) โดยมีการผสมผสานความคิดและจินตนาการส่วนตัวในเรื่องของสี ทักษะภาพ และบรรยากาศส่วนตัวให้เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในผลงาน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า ได้นำภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วนำมาขยายสัดส่วนในผลงานจริงมีลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นการเตรียมเฟรมผ้าใบตามขนาดที่ต้องการ
2. นำภาพร่างที่สมบูรณ์ไปลงแผ่นใส แล้วฉายด้วยเครื่องขยายปรับขนาดตามที่ต้องการ
3. ข้าพเจ้าลงสีโดยรวมทั้งภาพ โดยการเขียนเริ่มจากบรรยากาศในระยะหลังสุดของภาพจนมาถึงระยะหน้าของภาพ ตรวจสอบความกลมกลืนของสีให้ไม่ขัดต่อสายตาโดยรวม
4. แต่งเติมรายละเอียดต่างๆ ตามที่ต้องการจนได้ผลงานที่สมบูรณ์ที่สุด สามารถสื่อถึงความรู้สึกให้ปรากฏในผลงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะ สิ่งที่สำคัญ คือ หลักการในเรื่องของทัศนธาตุ อันเป็นหัวใจที่ผู้สร้างสรรคงานศิลปะควรมีเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ได้ถึงรายละเอียดอันเป็นองค์ประกอบ เพื่อจะได้นำหลักการเช่นนี้ มาพัฒนาคุณภาพผลงานให้ดียิ่งขึ้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้ว ถึงแม้จะใช้ทัศนธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ทัศนธาตุอื่นๆ ก็จะมีปรากฏตัวตามมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นในงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงในแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏจะมีทั้งเส้นที่เป็นขอบเขตของรูปร่าง ของสี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบๆ บริเวณสี และจะมีลักษณะผิวที่หยาบหรือละเอียด มันหรือด้านของสีที่ระบายลงไป

ทัศนธาตุเหล่านี้จะอยู่รวมกันและเกี่ยวเนื่องกันอยู่ ทั้งในรูปทรงที่ศิลปินสร้างขึ้นและในสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ยกตัวอย่างเช่น ส้มผลหนึ่งมีรูปทรงค่อนข้างกลม มีขอบนอกเป็นเส้น ทรงตัวอยู่ในที่ว่างมีปริมาตรเท่ากับตัวเอง มีที่ว่างล้อมรอบอยู่ เมื่อมีรูปทรงแสงสว่างเราจะเห็นความอ่อนแก่ของแสงและเงา ผิวจะเป็นสีส้ม และมีลักษณะขรุขระเล็กน้อย รวมความว่า เมื่อมีรูปทรงของสิ่งใดๆ ปรากฏขึ้นแก่สายตา ทัศนธาตุทั้งหลายจะประสานรวมตัวกันอยู่ในรูปทรงนั้นอย่างครบถ้วน แต่ในการศึกษาวิชาองค์ประกอบศิลป์ เราจำเป็นต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นต่างๆ เพื่อศึกษา วิเคราะห์ให้ชัดเจนถึงคุณลักษณะและหน้าที่เฉพาะตัวของแต่ละธาตุ ตลอดจนบทบาทที่ซับซ้อนกัน และร่วมกันกับธาตุอื่นๆ ในการสร้างรูปทรง

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพ ที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้า ให้เป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน หรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิตมีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพ

เนื่องด้วยผลงานของข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวและรูปแบบของทัศนธาตุต่างๆ ในการสร้างรูปทรง ดังนั้นทัศนธาตุที่นำมาใช้เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ส่วนใหญ่จึงเป็นทัศนธาตุที่สร้างความเป็นอิสระอันเกิดจาก โครงสร้างที่ตายตัว และเนื่องด้วยผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้ง 4 ชั้นนี้ มีทัศนธาตุโดยรวมที่มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงขอวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ที่ปรากฏ โดยรวมทุกชั้นดังนี้

รูปทรง (Forms)

ก. ลักษณะรูปแบบของรูปทรงที่ที่นิยมนำมาสร้างสรรค์ คือรูปทรงของคน que แสดงลีลาท่าทางต่างๆ ของมือ ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานสร้างสรรค์ในทุกๆ ชั้น โดยรูปทรงคนและลีลาท่าทางต่างๆ ของในผลงานของข้าพเจ้าเพื่อเป็นตัวแทนหรือตัวแสดง ให้เห็นถึงลักษณะการแสดงออกของมนุษย์ ที่ต้องการแก่งแย่งชิงสิ่งต่างๆ

ข. รูปทรงที่ข้าพเจ้านิยมนำมาใช้อีกอย่างในผลงานของข้าพเจ้าได้แก่รูปทรงที่เป็นตัวแทนค่าของเงิน ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้รูปทรงนี้เป็นหลัก ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานทุกๆ ชั้นของข้าพเจ้าเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนเรื่องราวของความต้องการของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงนำรูปทรงของตัวแทนค่าเงินดังกล่าวมา ประกอบอยู่ในผลงานทุกๆ ชั้นของข้าพเจ้า เพื่อยืนยันแนวความคิดและแหล่งที่มาของความรู้สึกรักของข้าพเจ้า

สี (Color)

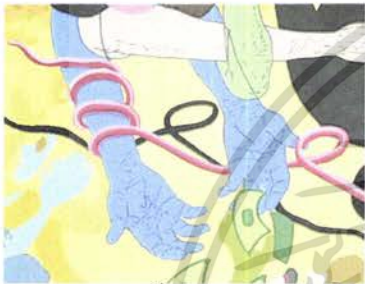
ค. สีที่มีลักษณะอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนนี้ ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ เพื่อให้เกิดการแสดงของอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป จากสีในวรรณะอื่นๆ ซึ่งสีวรรณะร้อนนี้ จะปรากฏอยู่ในผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ในชั้นที่ 1 และ 2 ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ได้ใช้สีเป็นทัศนธาตุหลัก ในการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากสีเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถ ทำให้เกิดอารมณ์และบรรยากาศภายในผลงาน ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. สีวรรณะเย็นที่ข้าพเจ้า ได้นำมาใช้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อการแก้ไขในลักษณะต่างๆ ขององค์ประกอบทางศิลปะ และเพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกซึ่งในสีในวรรณะเย็นนี้ ได้ปรากฏอยู่ในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 และ4 ของข้าพเจ้าโดยแสดงออกในปริมาณที่เป็นส่วนมาก

เส้น (Lines)

เส้นดังกล่าวนี้ มาช่วยให้เกิดความหลากหลายขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า ทุกๆ ชิ้นงาน

ข. ลักษณะของเส้นที่เล็กและบางที่ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ในผลงาน มีลักษณะและเหตุผลคล้ายคลึงกับลักษณะของเส้นหนาหาคมมุ่งเน้นเพื่อแสดงออก ถึงการเปรียบเทียบได้ถึงลักษณะการแข่งชิงกันในสังคม อีกทั้งเพื่อสร้างความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้า ทุกๆ ชิ้นงาน

น้ำหนัก (Volumes)

ก. ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในชุดนี้ น้ำหนักถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งจะปรากฏอยู่ในผลงานทุกๆ ชิ้น อีกทั้งน้ำหนักเข้มที่ ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงระยะและมิติที่ชัดเจน ให้รูปทรงมีความเด่นชัดมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. น้ำหนักในบางส่วนที่มีความเบาด้วยสีที่อ่อนและสว่าง ข้าพเจ้าต้องการบ่งบอกและขอบเขตของระยะในผลงาน ที่มีความแบ่งแยกออกที่ชัดเจน โดยน้ำหนักดังที่กล่าวมาแล้วนี้ จะปรากฏอยู่ในผลงานของทุกชั้นของข้าพเจ้าเช่นกัน

พื้นผิว (Textures)

ก. ลักษณะของพื้นผิวที่เห็นได้ชัดเจนในผลงานทุกๆ ชั้นของข้าพเจ้าคือ พื้นผิวลักษณะที่เรียบ ซึ่งเป็นเนื้อที่ส่วนมากบนชิ้นงาน ข้าพเจ้ามีเจตนาที่ต้องการจะควบคุม โทนและน้ำหนักของสีโดยรวมของผลงานและสื่อให้เห็นถึงความชัดเจนในระบบของทฤษฎีในปัจจุบัน ซึ่งพื้นผิวลักษณะนี้ได้ปรากฏอย่างชัดเจนในผลงานของข้าพเจ้าทุกๆ ชั้น

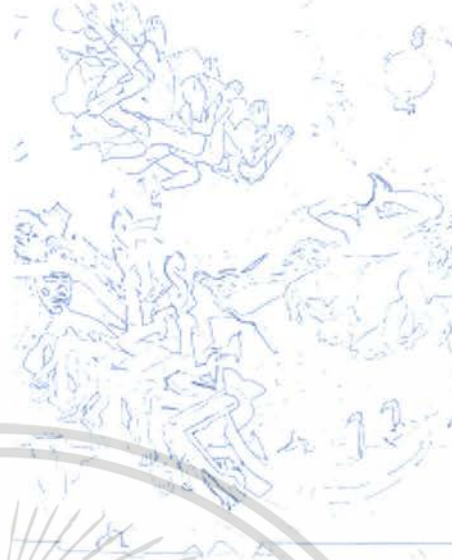

ข. พื้นผิวอันเกิดจากที่แปรปรวนของพู่กันที่เขียนอยู่ ตามแขนของรูปทรงมนุษย์ ต้องการแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวและน้ำหนักของเนื้อสี ที่ชัดเจนมากขึ้น โดยพื้นผิวนี้จะปรากฏเด่นชัด อยู่ในผลงานชั้นที่ 3 และ 4 ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

ภาพโครงร่าง

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพโครงร่าง

ภาพผลงานชิ้นที่ 3

ภาพโครงร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 4

ภาพโครงร่าง

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในการสร้างผลงานของข้าพเจ้าทุกๆ ชิ้นเกิดจากการนำเส้น ระบายของสี และรูปทรงที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหามาจัดวางให้เกิดความกลมกลืน โดยมีพื้นสีเข้มที่เป็นสีที่ควบคุมโทนและน้ำหนักโดยรวม และมีสีสว่างมากมายกระจายอยู่ทั่วทั้งชิ้นงาน จากลักษณะดังที่กล่าวมา จึงถือเป็นการสร้างความกลมกลืนให้กับภาพเป็นอย่างดี

2. ความหลากหลาย (Variety)

ข้าพเจ้าได้นำเส้น สี และรูปทรงที่มีความแตกต่างกันนำมารวมอยู่ในผลงานทุกๆ ชิ้น แต่ด้วยผลงานที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปทรง และการประสานสี อีกทั้งทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรงและเส้น โดยทิศทางที่อิสระต่างกันออกไป ย่อมสร้างให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลงานได้อย่างเต็มที่

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานทุกๆ ชิ้นของข้าพเจ้าเกิดจากการวางตัวของรูปทรงที่กระจายไปทั่วภาพ แต่ไม่เอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง มีการไล่ระดับอ่อนแก่ และคลุมอยู่ใน โทนเดียวกันในงานแต่ละชิ้น จึงทำให้ทัศนธาตุโดยรวมของผลงานอยู่ในทิศทางที่สมดุลกันและมีลักษณะความหนักแน่นที่ดูเท่ากันทั่วทั้งภาพ นำสายตาผู้ดูอย่างมีขอบเขต

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้าได้นำสัดส่วนที่แตกต่างกันของรูปทรง นำ มาจัดเป็นส่วนๆ ในทุกๆ ชิ้นงาน สีและรูปแบบที่แตกต่างกันทำให้เกิดเป็นลูกเล่นที่น่าสนใจมากขึ้น ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกันเองภายในผลงาน อีกทั้งช่วยให้เกิดมิติและมุมมองที่หลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้ามักจะเน้นจุดเด่นและจุดสนใจของผลงานในแต่ละชิ้น อยู่บริเวณระยะหน้าของภาพ โดยใช้ทิศทางและลีลาการเคลื่อนไหวของรูปทรงและเส้นและการนำสายตาผู้ดูอย่างมีระยะเป้าหมายในทุกๆ ชิ้นงาน ส่วนประกอบของภาพที่เหลือก็จะเป็นจุดรองไปตามลำดับ ทั้งระยะกลางและระยะหลัง ของจุดเด่นของภาพ ก่อให้เกิดความเป็นเด่นในตัวผลงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวมีความสำคัญต่อผลงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก โดยข้าพเจ้าได้ใช้เส้นที่มีลักษณะบอกทิศทาง การนำสายตา ความโค้งและอ่อนไหว พร้อมทั้งกลมกลืนไปกับสีอื่นๆ รวมไปถึงการใช้ลีลาของรูปทรงที่สลับซับซ้อนกันอย่างอิสระบนชิ้นงาน เพื่อสร้างให้สายตาของผู้ที่ได้รับชมเกิดการเคลื่อนไหวที่ไม่อยู่กับจุดสนใจเพียงจุดเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “ว้ายเวียนในวังวน” เป็นเรื่องราวของความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกันของมนุษย์ในสังคมที่มีความหลากหลายในการดำรงชีวิตของผู้คน ในยุคปัจจุบันนี้ที่มีแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น อยากมีอยากได้ และความเห็นแก่ตัว จากทรัพยากรที่จำกัดหรือด้วยสาเหตุอื่นที่มากมาย สังคมนี้ยังมีส่วนที่ซ่อนเร้นเป็นด้านมืดของผู้คน แท้จริงเกิดจากแรงผลักดันในตัวของมนุษย์เองเป็นใหญ่ ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบจิตรกรรม ซึ่งเรื่องราวต่างๆ เกิดจากสภาพสังคมของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์เป็นผลงานในชุดศิลปนิพนธ์จำนวน 4 ชิ้น จากภาพร่างค้นแบบจำนวน 10 ชิ้น โดยมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปเป็นระยะ พร้อมได้รับอิทธิพลจากคอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งถือเป็นเทคนิคที่ช่วยทำให้งานของข้าพเจ้าเกิดลู่ลวงตามที่ต้องการ และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่สร้างสรรค์จากคอมพิวเตอร์ที่มนุษย์มีอาจสร้างได้เท่าเทียม

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้พบในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้ามีทัศนธาตุในเรื่องของระนาบที่นำมาสร้างรูปทรงเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงอาจเกิดปัญหา ทางด้านน้ำหนักและระยะต่างๆ แต่ด้วยความต้องการผลงานที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้านั้น ต้องมีระยะและน้ำหนักที่ชัดเจน ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีการเขียนภาพจากระยะที่ไกลที่สุดจนมาถึงระยะหน้าและต้องมีความสอดคล้องกับภาพร่างมากที่สุด จนได้ผลออกมาน่าพอใจในระดับหนึ่ง รวมไปถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าใช้คือสีอะคริลิกนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความสมบัติที่เหมาะสมกับข้าพเจ้าคือ แห้งไวและสามารถแต่งหรือเพิ่มเติมได้เรื่อยๆ จนได้งานที่สมบูรณ์ โดยผลงานของข้าพเจ้านั้นต้องใช้เวลาในการสร้างสรรค์ผลงานที่ยาวนานพอสมควร เนื่องจากมีเทคนิคและสีสรรค้อยู่มากมายในผลงานแต่ละชิ้น สีอะคริลิกจึงเป็นสีที่ข้าพเจ้าคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ข้อเสนอแนะดังนี้จึงได้เป็นส่วนกำหนดทัศนธาตุโดยรวมของผลงาน คือ การนำระนาบหลายๆ แผ่นมาซ้อนกัน ให้แผ่นที่ถูกซ้อนค่อยๆ เล็กลงจะสร้างความเคลื่อนไหวในทางลึกของภาพอย่างรุนแรง จากด้านหน้าของภาพเข้าไปหยุดที่จุดสุดสายตา ระนาบจึงเป็น โครงสร้างเบื้องต้นที่สำคัญขององค์ประกอบทางรูปทรงในผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

จากผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้พบเจอกับปัญหามากมาย และได้รับรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งได้รับความสุขอย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในทุกๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้น และได้ทราบถึงความต้องการอันแท้จริงหลังจากได้ส่งสมประสงค์มาพอสมควร ทำให้เกิด
กำลังใจที่จะสามารถออกไปสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมภายนอกต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
2. กัจจกร สุนทรพงษ์. 2523. **ศิลปะสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ว้ายเวียนในวังวน 1 / 2551

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 185 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน วายเวียนในวังวน 2 / 2551

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 145 x 155 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ว่าขี้เข็นในวังวน 3/2551

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 155 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน วายเวียนในวังวน 4 / 2551

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 250 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายเกรียงไกร ศิริพรมพิศาล
 ที่อยู่ 72/38 ม.มัญจนา ถ.ฉิมพลี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม 10170
 การศึกษา โรงเรียนธรรมรักษ์ รุ่งประชา
 โรงเรียนหอแซฟ อุปถัมภ์
 วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การแสดงผลงาน

- 2549 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม สีเส้นแห่งครอบครัว ครั้งที่ 2 โดย Kolor Me Art School ณ หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2549 ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม ตลาดกระบังนิทรรศศ ณ ภาควิชา วิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2550 การจัดงานกลุ่ม Re Exhibition ที่ ร้านกาแฟบางรัก สีลม
- 2550 การจัดงานกลุ่ม New Paper Exhibition ที่ พระนครบาร์แกลอรี
- 2550 การจัดงานกลุ่ม Love Function Exhibition ที่ ร้านกาแฟบางรัก สีลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้